

Já jsem jen mluvila
o některých lidech,
oni mají strach ze Světa
z Nebe.
Ona se ptala,
jestli mají zasvěcení
taky takový strach,
jestli jejich Mistr drží
zasvěcené za ruce,
projdou zasvěcení
tímto velice drtícím světlem
nebo ne?
Řekla jsem: „Ano, jistě!“
A nebudete mít strach,
když s vámi bude Mistr
a Mistr je s vámi stále,
zvláště v době smrti,
tak se nebojte.
Mistr smaže veškerý strach
v době smrti
a vy budete mít pocit bezpečí,
když půjdete Domů,
sladkého a krásného
a nebudete se moct
dočkat odchodu.
A Mistr také ví, kam patříte,
do jaké úrovně.
Patříte-li do druhé úrovně,
Mistr vás vezme jen tam
a nebude vás nutit jít výš,
abyste se cítili nepohodlně.
A tam budete dále studovat
a pak později půjdete nahoru.
Teď ale každý den meditujte.
Abyste si víc zvykli
na to silné Světlo
a abyste se teď vyčistili,
abyste to unesli.
Jinak byste nevydrželi
ani Světlo z druhé úrovně,
natož páté úrovně.
Spálilo by vás na popel.
Proto si na to musíme zvykat
víc a víc každý den.
Čím víc meditujete,
tím víc si zvykáte na Světlo,
pak silnější, a silnější.
Nic není
tak zřejmé, jak to vypadá.
Jak jsem vám již říkala,

jako ta matka
dvou dětí tam venku.
Nic není úplně tak,
jak to vidíme.
Existuje něco
uvnitř, za tím.
Hodně špatné karmy,
Hodně špatné karmy,
minulost z mnoha životů
se sejde dohromady
v tom okamžiku.
Například, doktor
možná připraví hodně
léků, aby utišil pacienta,
možná na mnoho hodin.
Když ale nadejde čas,
řeže a vyndá nádor.
V tom okamžiku
to musí udělat,
i když to bolí
příbuzné sedící kolem
nebo to bolí pacienta,
musí to udělat.
Nemůže čekat,
až se pacient probudí,
aby mu znovu řekl: „Teď,
mohu ti vyndat ten nádor?
Jsi teď v pořádku?
Je čas v pořádku?“
a znova mu dá sedativa
a pak vyndá nádor.
V tu dobu pacient řekne:
„Ne, ne, ne, ne.
Ne! Je mi jedno co říkáte,
nedělejte to!
Mám takový strach!“
Takové věci. Ano, ano.
A lidé nejsou překvapeni,
když doktor
někomu řeže tělo a něco dělá,
ale on bude překvapený,
když Mistr někomu vyhubuje
a neviditelně operuje,
aby odebral něčí odpadky,
špatný karmický nádor
v nitru duševní bytosti.
Je tedy mnohem obtížnější
být Mistrem, než doktorem.
Ano.
Někdy je ale taky obtížné

Někdy je ale taky obtížné
být doktorem.
Pomáháte lidem,
a když náhodou nebo
kvůli karmě lidé zemřou,
pak jde doktor do vězení.
Jednou jsem počítala,
kolik lidí bude vysvobozeno.
Bude-li od každého
vysvobozeno 5 generací,
to je ve skutečnosti
skoro celý svět.
Ne celý svět.
Všichni mají jen
několik členů rodiny.
Nejsou to všichni naši přátelé
a všichni?
Ano, to je také možné.
Ale jsou další bytosti,
které se sem znovu narodí,
proto není
svět nikdy prázdný.
Bylo by moc hezké,
kdyby...
Kdyby byl prázdný?
Ne, bylo by také hezké,
kdyby se vrátili,
protože budou velice
šťastnými lidmi.
Vrátili se sem zpět?
Lidé, kteří se sem vrátí
a přijdou...
Ne, ne.
Ne, že se vrátí zpět,
ale z jiných světů
a jiných úrovní, jako zvířata
nebo uvězněné duše,
které jakou opět svobodné
od pekla a takových věcí
nebo od jiných úrovní.
Lidé z astrálu
a 2. nebo 3. úrovně
se sem musí zase vrátit.
Proto, i když může
Mistr vyprázdnit od populace
celý svět,
jiné bytosti,
které ještě nemají Mistra,
je musí nahradit v tomto
lidském životě,

musí vyplnit to místo.
Ona řekla,
jestli každý zasvěcený
odvede pět generací
k vysvobození,
pak proto, že mám tolik žáků,
možná to bude celý svět,
protože máme tolik
příbuzných.
Ale není to tak.
Každý z nás má
omezený počet
příbuzných a přátel,
pět nebo šest generací,
nemáme jich vždy tak moc.
Když se narodíme
a nemáme syny,
aby pokračovali
v naší pokrevní příbuznosti,
pak to tam končí.
Například takto.
A kromě toho,
kdyby Mistr mohl vzít
celou populaci světa do Nebe,
narodí se tady znovu
další bytosti.
Bytosti z pekla
nebo z astrálního světa
nebo druhého světa,
kteří jsou bez Mistra,
musí se vrátit zpět sem,
znovu se narodit.
Jen duše s Mistrem
může pokračovat ve studiu
a jít dále.
Duše bez Mistra,
i kdybyste byli
na čtvrté úrovni,
musíte se vrátit zpět.
Pokud se vám nestane,
že potkáte Mistra
ze čtvrté úrovně
a vezme vás nahoru,
musíte se vrátit zpět sem.
Jste bytost na velice vysoké
Jste bytost na velice vysoké
úrovni, ale stejně se sem
musíte vrátit, být lidmi
a pak studovat s Mistrem
a pak jít rychle.

Nebo třetí úroveň, i když
nemáte špatnou karmu,
není to pro vás dobré,
můžete se tam
potloukat stále.
Není tam žádné zlepšení,
žádná znalost, je to jen dobré.
A pak po nějakém čase,
budou tři světy zničeny
a vy půjdete také pryč.
Musíte si najít něco jiného.
Musíte najít Mistra.
Pokud ne, ať jste na
jakémkoli světě, nemůžete
dosáhnout pátého bez Mistra.
Nejvyšší, čeho můžete
dosáhnout je čtvrtá úroveň,
ale je to velmi obtížné.
Pravděpodobně máte
nějakého Mistra, abyste
dosáhli čtvrté úrovně,
ale ti Mistři nejsou možná
dostatečně mocní,
aby vás vzali nahoru
nad temnotu do páté úrovně.
Tak se tam potulujete,
nic se vám neděje,
žádná karma (odplata),
žádné špatné věci,
ale nemáte nic,
jen se tam potulujete
a žádné zlepšení.
Sejdete tedy dolů
a pak děláte něco,
získáváte zásluhy,
potkáte Mistra
a zase přijdete nahoru.
Ve skutečnosti
nemůžeme pokrýt celý svět.
Každý Mistr má omezený
počet,
který s sebou může vzít.
Ne, že by Mistr
nechtěl vzít celý svět,
není tam ale spříznění.
Pokud by nikdo s námi
neměl co do činění, byli
bychom jako jedna rodina?
Není to tak,
že jsme spolu všichni spojeni,

ano a ne.
Není to až tak úzký vztah.
Musíme jít po pokrevní
příbuznosti. Například,
máme spříznění s deseti lidmi
nebo stovkou lidí,
pak se narodíme do
jejich pokrevní příbuznosti,
do jejich kruhu
a svážeme se dohromady
tímto vztahem a staneme
se matkou a přítelem
nebo manželem a manželkou.
Nemůžeme mít vztah vždy
s celým lidstvem,
přestože oni mají postupně
možná nějaký vztah s námi.
Například, dokonce teď
máte vztah s komáry,
oni sají vaši krev,
mají také stejnou krev.
Ale nemůžete vzít komáry
s sebou do Nebe.
Nepotřebujeme je tam.
Nemůžete to prostě udělat.
Přicházíme na základě
vztahu. Většina lidí
se rodí znovu a znovu
do stejné skupiny
podle vztahů.
Například, minulý život
byla ona vaše matka,
tento život je váš otec,
příští život
bude vašim manželem.
Například.
Jen si to vystřídáte
a točíte se v kruhu
a jste si stále navzájem
příbuznými.
Proto máme jen omezené
množství
přátel a příbuzných.
Proto se vzájemně milujete.
Musíte.
Přicházíte a odcházíte
stále společně, nemůžete
zapomenout. Vidíte?
Proto, když máte
ve svém náručí dítě,

okamžitě ho milujete,
přestože jste se předtím
neznali.
Než se narodí,
je naprostým cizincem
a dokonce jste ho nežádali,
aby přišlo.
Prostě „vejde“ do vašeho těla
a pak vyjde ven,
„Tady mě máte“.
Vy spolu máte ale vztah,
víte?
Možná jste byli nepřáteli,
proto máte
vztah láska-nenávist.
Jako dnes,
jeden Korejec se mne ptal,
měl před dvěma lety
přítelkyni,
před zasvěcením
a on si myslí, že na něho
má špatný vliv,
negativní, je mu díky ní
špatně atd.
A já jsem se zeptala:
„Jak to víte?“
Možná je jí špatně z vás,
možná ji špatně ovlivňujete.“
On řekl, že má pocit,
že kvůli ní není jeho tělo
v pořádku, je nemocný atd.“
Já jsem řekla: „Můžete-li
to dokázat, pak ano.
Pokud jste to sám viděl,
pak ano.
Jestli ne, pak raději takto
nepřemýšlejte.“
Někdy lidi zbytečně
obviňujete, ano?
A zadruhé,
i kdyby to byla pravda,
měl byste na to zapomenout.
On řekl: „Cítím, že mě
stále ovlivňuje.“
Řekla jsem: „Ne,
dál meditujte, jste teď silný.
Jste zasvěcený.
Ani celý svět vás nemůže
ovlivnit,
natož jedno děvče

a dokonce bývalé.“
Řekla jsem: „Minulost je
minulost.“
Ale on má možná pravdu.
Můžete někdy cítit,
kdo vás přijde obtěžovat
a kdo vám dělá překážky.
Protože jsou to někdy
nepřátelé z minulého života,
vrátili se, aby byli vaším
manželem a manželkou
a přítelem, aby vám
byli blízko a mohli vás
napadnout, opravdu.
Proto Buddha řekl:
„Spletete si zloděje se synem,
spletete si nepřítele
s přítelem.“
Také je to pravda,
je to pravda.
Měli bychom to ale zjistit
a čím více praktikujeme,
všechna tato karma (odplata)
a nepřátelské vztahy
se pomalu rozpadnou
nebo je přeměníme
ve vztahy pozitivní
a vezmeme naše nepřátele
s sebou.
Tak „zničíme“
nepřítele napořád,
zabijeme je,
nikdy se už nevrátí zpět.
Spolu půjdete do Nebe
a už nikdy nebudete nepřáteli,
jen andělé.
Proto musíme meditovat.
Musíme být dále
ve spojení s Bohem.
To je jediné řešení.
To je jediná síla,
která může zeslabit
tyto iluze, nenávist
a minulá spojení s přáteli
i nepřáteli,
jinak se nemůžeme
dostat ven.
Tento život jí zabijete
nebo ublížíte,
příští život se vrátí zpět

a zabije vás, ublíží vám
a pak další život
se vrátíte zpět a ...
Tak život pokračuje!
Je to hra Máji.
Je to záměr,
chytit vás do té situace.
Přestože máte
svobodnou vůli,
vytvoří hodně pokušení,
aby vás to oslabilo,
způsobí to, že si budete
myslet, že ty špatné věci,
které děláte, jsou správné
nebo vám vymyjí mozek
nebo vás přivedou do situace,
kdy vás bude hodně špatných
kamarádů ovlivňovat a říkat
kamarádů ovlivňovat a říkat
vám, že špatné je dobré.
Nebo vám dají drogy a víno
a pak nebudete vědět,
co je dobré a co špatné.
To je hra tohoto života.
Tak nás král Mája
přivazuje k tomuto životu,
jinak by neměl žádné duše.
Kdyby každý, kdo se sem
narodí, byl moudrý a anděl,
jak by mohl ovládat lidi?
Pak by svět neexistoval.
Pak by to bylo již Nebe,
už by to nebyl svět.
A neměli bychom si kde hrát,
žádná škola, žádní učitelé,
žádní studenti, nic.
Pak by měl svět jen Nebe.
Pak bych neexistovala já,
nepotřebovala bych vás a
vy byste nepotřebovali mne,
pohrávali bychom si kolem.
Někdy ale,
existuje plán stvoření
v různých úrovních,
tak aby mělo stvoření,
jako školu,
základní školu,
střední školu, vysokou školu,
takto.
Každá je dobrá,

a nám se to líbí.
Přestože, například, učitel
už ukončil vysokou školu,
ale jde na základní školu,
aby tam opakoval stejné
lekce, které se naučil
před 20 lety. Proč?
Kvůli studentům,
Když je ale na základní škole,
opakuje to samé
jako studenti.
Čte každý den
stejně věci jako oni.
To neznamena, že je hloupý.
Je tam, aby je učil.
Nám se to líbí.
Jsme rádi učitelem
na základní škole.
Nemusí to dělat,
můžete odejít a dělat něco
mnohem zajímavějšího.
On ale raději opakuje
On ale raději opakuje
a opakuje den za dnem,
rok za rokem
to samé kvůli lidem.
Když mluvíme o vztazích
s učiteli ve škole,
jaký vztah máme s vámi?
Někdy je to pocit jako
s přáteli,
někdy jako s matkou,
někdy velice silný jako
s Mistrem, vždy jiný.
Někdy, každou minutu,
každou vteřinu,
někdy... nevím,
neumím to vysvětlit.
Co je co?
Kdykoliv potřebujete Mistra,
cítíte, že jsem Mistr.
Já jsem váš Mistr.
Kdykoli potřebujete přítele,
máte pocit, že máte
raději přítele, než učitele.
Učitel je tak přísný
a tak odtažitý, tak mě
máte raději jako přítele
pak mě berete jako přítele.
Žádný problém.

Je-li to pro vás pohodlné,
vezměte to. Proč ne?
Učitel může být
také přítelem.
Přítel ale nemůže
být vždy učitelem.
Někdy máte dobrého přítele
a ten přítel může být
vaším učitelem.
Možná dokonce někdy
může být vaše žena nebo
manžel vaším přítelem
nebo učitelem.
Mohou vás něco naučit.
Není to problém.
Dokonce syn, dokonce syn.
Dokonce syn vám
může být učitelem.
Ano.
Když jsem byla
z nějaké situace naštvaná
a křičela jsem:
„Tehle hloupý život,
nemám tehle život ráda.
Můj syn mi řekl:
„Myslím, že je to jeden
z mých nejlepších životů.“
On si ho pamatoval.
Minulý život byl horší než
tento. Někdy si děti
vzpomenou na svůj
minulý život.